

Arşiv:

Durruti Dostları itham ediyor

Durruti Dostları Fransız-İspanyol Grubu

Askeri yenilgiyi ve mülteciliğin hor görülmüşlüğüne yaşayan militanların ve işçi örgütlerindeki devrimcilerin bedelini kendilerinin ve en iyi yoldaşlarının kanlarıyla ödedikleri İspanyol savaş ve devriminin derslerine ciddi ve yoğun bir ilgi göstermeleri gerekiyor.

Stalinist tiranlığın ve karşı-devrimcilerin üzerimize yüklediği sessizliği kırarak grubumuzun "Halkın Dostu" adlı organında bizden beklenenle aynı açıklıkla konuşmamız gerekiyor. Durruti'nin sembolünü taşıyan grubumuz İspanyol Devrimi'nde önemli bir yere sahiptir. Karşı-devrimcilere (Komünist Partisi, Cumhuriyetçi hükümet vb.) ve CNT-FAI yöneticilerinin reformizmine karşı devrim bayrağını yükselttiğimiz Mayıs 1937'nin kanlı günlerinde durum buydu.

Temmuz ayından sonra kabul edilen ve savaş ile devrimi birbirlerinden ayıran politik çizginin kaçınılmaz biçimde felakete neden olacağını öngörüştük. Bu tezimiz gerçekler tarafından doğrulandı. Devrim Mayıs 1937'de yitirildi ve devrimle birlikte savaş da kaybedildi. Ekonomik öneme sahip bölgeler giderek kaybedildi, bu süreç ülkenin doğusunun büyük yenilgisi olan Aragón'un düşmesiyle doruk noktasına ulaştı. Katalonya bozgunuyla ve Madrid ile geri kalan bölgelerin koşulsuz teslim olmasıyla savaş sona erdi.

Devrimci Marksizm

Yenilginin nedenleri açıktır. Milislerin devrimci ruhunun, şevk ve dinamizmden yoksun bir ordunun bunların yerini alması sonucunda ortadan kaldırıldığı andan itibaren yenilgi zincirinin ilk halkası takılmıştı.

Temmuz 1936'nın devrimci çalışmasının çok yönlü saldırılara uğraması ve şekilsizleşmesi bizi kanlı bir sürgüne zorlayan trajik hasatın tohumlarıydı. İhanetin, yetersizliğin, arkadan hançerlemenin ve ahlâksızlığın ilk adımları anlaşılmadan bu sürgün de anlaşılabilir.

Kaçırılan iki fırsat

İspanyol Devrimi'nin göze çarpan iki dönemi vardır: Temmuz 1936 ve Mayıs 1937. Her iki dönemde de aynı hata yapıldı. CNT-FAI'nin liderleri sokakta, fabrikada, tarlada ve atölyede kitleler tarafından desteklenen örgütlerimizin iktidarını kurmaya girişmediler. Bu nedenle söz konusu liderler yaşanan felâketin -devrimin yitirilmesinin, savaştaki askeri yenilginin ve Fransa'ya kanlı geri çekilişin- esas sorumlusudur. Onlar dış müdahaleden çekindiler. Onlar "diktatörleri" kızdırmamak için ülke yönetimini ele geçirerek ülkeyi ekonomik ve politik olarak yönlendirmeye girişmediler.

Fakat devrime önderlik etmeyerek yalnızca onu kendi haline bırakmadılar; onu yenilgiye uğratmaya başladılar. Onların ürkekliği Stalinistlerin ülkeyi köylülerin ve işçilerin elinden almasının, yani karşı-devrimin sorumlusudur; kitlelerin devrimci birliğinin yok edilmesinin esas nedeni onların bu tutumudur.

CNT-FAI liderleri işçi sınıfı aleyhtarları partilere karşı diktatörlük uygulamadılar, hatta demokrasi maskesi takarak faşizme hizmet eden ve böylelikle İspanyol Devrimi'ni yenilgiye uğratan burjuva liberallerine, küçük burjuva-ziye ve uluslararası kapitalizme yardım ettiler.

Savaşın sonu felâket oldu. Herşey kaybedildi, hiçbirşey kazanılmadı. Pek çok şey korunabilir ve berbat yenilginin meydana gelmesi önlenbilirdi. Negrin ve onun çanak yalayıcıları tüm para ve altınları yabancı bankalara yatırdılar. İspanyol halkının katledilmesinden kendilerine çıkar sağladılar.

İşçilerin ordusu niçin savaştığını bilmiyordu. Cephedeki askerler savaşmaya istekli değildi çünkü onlar Ebro'da savaşır ve katledilirken cepheden uzakta Cumhuriyet bürokratlarının güzel kadınlarla eğlendiğini ve büyük bir sefahat içinde yaşadığını biliyorlardı.

Halk çalışıyor ve açlıktan ölüyordu. Ekmek kuyruklarında bekleyen kadınlar ve genel olarak halk Negrin ve dalkavuklarından nefret ediyordu. İşçilerin ve ailelerinin ekmeği yokken hükümet ve Komünist Partisi yöneti-

cilerinin evlerinde beyaz ekmek yeniyordu. Tüm dünya Barselona halkının morali hakkında az çok bir fikre sahiptir. Hava bombardımanına maruz kalanlar Barselona'nın işçileriydi. Onların sığınacak yeri yoktu. Yüksek memurlar ve bürokratlar her daim tehlikeden iyi biçimde korunuyorlardı ve aileleri uzak köylerde gizlenmişlerdi.

Sorumlular

Hükümet halkı (işçileri) temsil etmiyordu, onların çıkarlarının kesinlikle karşısında olan çıkarları savunuyordu. İspanyol işçi sınıfının taleplerini duyması gereken, onları savunması beklenen CNT-FAI liderleri onlara ihanet etti. Bunlar bizim açıkça ve herhangi bir cin fikirlilikten uzak biçimde beyan ettiğimiz ve bundan sonra da tekrarlamaya devam edeceğimiz ithamlarımızdır.

“Durruti Dostları” faşist ve provokatör olmakla suçlandı. Bizi CNT-FAI'den ihraç etmek amacıyla iki girişim yapıldı. Fakat işçiler reformist kesimden gelen bu ihraç talebini reddettiler.

İspanya'dan başımız dik ayrıldık, yabancı ülkelere girdiğimizde de beş kuruşumuz yoktu. Toplama kamplarında açlığa ve soğuğa katlandık. Fakat bizim kovulmamızı talep eden pek çok reformiste çok iyi bakılıyordu. Bize eziyet eden ve bizi hapseden Negrin ve komünist¹ katilleri hakkında fazla söz etmeye gerek yok. Bu kişiler yüklü miktarda paraya sahipler ama günün birinde ihanetlerinin bedelini ödeyecekler.

Olaylar bizi haklı çıkardı. Yeraltında yayınlanan gazetemizde öne sürdüğümüz sorunlar dün olduğu gibi bugün de ortaya konabilir. Biz zarar görmedik, bu bir trajedi de olsa ilkelerimize ve eleştirilerimize bağlı kalmalıyız. Bizi yenilgiye götüren CNT-FAI'nin reformizmidir.

Madrid'in Franco'ya koşulsuz teslimiyetinde liderlik çok etkili bir rol oynamıştır. Madrid'in teslim edilmesini protesto etmeleri sayesinde Stalinistler devrimci pozu atabilmişlerdir. Fakat işçileri aldatamadılar, çünkü işçiler onlardan Casado'nun kendilerine karşı başlattığı girişimin² çok daha öncesinden beri, her zaman nefret etmişlerdir.

Bu ders çok ağır ve İspanyol Devrimi'nin muazzam önemi ve gücü onun Avrupa'daki olaylar üzerindeki etkisine bakarak kavranabilir.

1 Bu metinde “komünist” nitelemesi İspanya Komünist Partisi'ni ifade etmekte, yani genel olarak komünistleri değil, bu Stalinist partiyi karşısına almaktadır.

2 Segismundo Casado, cumhuriyetçi ordunun albayı iken savaşın sonunda Halk Cephesi hükümetine karşı bir darbe düzenlemiş, daha sonra Franco ile pazarlıkları başarısızlığa uğrayınca Fransa'ya kaçmıştır. Casado olayı cumhuriyetçi kampın çözülüş evresinin ikincil bir epizodudur.

Devrimci Marksizm

İspanyol Devrimi eğer başarılı olsaydı, Faşizm yenilgiye uğratılmış olacaktı; bunun sonucunda da proletaryanın uluslararası saldırısı başlayacaktı. Şurası kesindir ki proletarya ile kapitalizm sürekli bir ölüm kalım savaşının içine girmişlerdir. Kapitalizm galip gelmiştir, fakat bunun nedenlerini biliyoruz.

İspanyol halkını yenilgiye uğratan Faşizm değil, Demokrasidir. Komünist Partisi ve Negrin olmaksızın Franco galip gelemezdi. Ancak uluslararası proletarya da, daha doğrusu onun kapitalist sınıfı koruyan önderleri de sorumludur. Fakat, biz jargonlu ve karmaşık bir dille konuşmak yerine açık sözlü ve kesin konuşsaydık kim bilir belki de tüm dünyanın işçilerine ulaşabilirdik.

Dersler

Felaketten değerli dersler çıkarmalıyız. Anarşistler olarak devrimci eylemi engelleyen bir dizi taktiksel nokta ve pozisyonu düzeltmeliyiz. Bir devrim, karşıtlarına karşı kullanılacak güce sahip olmayı gerektirir. Bununla birlikte şurası açıktır ki böyle bir proleter savaşçı güce sahip olduğunda onun nasıl kullanılacağını ve nasıl korunacağını da bilmek zorunludur.

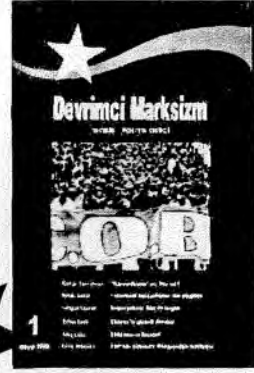
Biz kapitalist sınıfla ve orta sınıfla yapılacak sınıf işbirliğinin düşmanıyız. İşçi yönetimi işçi kontrolünü gerektirir. CNT-FAI'nin hakim olduğu Temmuz 1936 örneğinde olduğu gibi, bir devrim işçi örgütlerinin mutlak hakimiyetine gereksinim duyar. Şimdiki durumun çok farklı yönleri var ve bunların tamamını ayrıntılı olarak incelemek gerekiyor; ancak unutulmaması gereken şey işçi hareketinin yeni bir temel ve moral üzerinde ve felaketin sorumlusu liderleri def ederek yeniden inşa edilmesi gerektiğidir.

Devrimci bir temele sahip olmayan kimsenin yer bulamayacağı, reformistleri, Komünist Partisi'ni ve cumhuriyetçi demokratları ve İspanya'da yaşanan felakette sorumluluğu bulunan militanları tamamen dışında bırakan bir Devrimci İttifak'ın, bir İşçi Cephesi'nin kurulmasının gerekli olduğu fikrine eğilimliyiz.

30 aylık savaşın ardından ülkemizden göç etmeye başlarken, "Durruti Dostları" İspanyol Devrimi sırasında olduğu gibi bugün de proletaryanın çıkarlarını aynı enerji ve dürüstlikle savunmaya devam ediyor.

Haziran-Temmuz 1939

Modaya Uyma! Marksizme Abone Ol!

40 YTL

25 YTL

50 YTL

İşçi Mücadelesi ve *Devrimci Marksizm*'e ulaşmanız artık daha kolay! Bize telefon ya da e-posta yoluyla ulaşarak abonelik başvurusunda bulunabilirsiniz. *İşçi Mücadelesi* gazetesinin yıllık abonelik ücreti 25 YTL, *Devrimci Marksizm* dergisinin yıllık abonelik ücreti 40 YTL ve *İşçi Mücadelesi* ile *Devrimci Marksizm* bir arada yıllık abonelik ücreti 50 YTL.

e-posta: abonelik@iscimucadelesi.net Tel: 0 212 256 62 42

Banka ve Hesap no: T. İş Bankası - 1240 2210 (Armağan Tulunay adına)